

ΕΙΜΑΡΜΕΝΗΣ ΠΑΙΓΝΙΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

(Δυνέχεια, ἰδὲ Τεύχος IB.)

Γ'.

Ἀπὸ τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, καὶ τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀδόλον τῆς λαλιᾶς τῆς τόνου, ἐγνώρισα διε ἡ συνοδοιπόρος μου ἦτον μαθήτρια Παρθιναγωγείου, ἐπιτρέπουσα κατὰ τὰς διακοπὰς εἰς τὴν πατρίδα τῆς. Ἀλλ' ἂν ἡ ὁμιλία τῆς ἐφανέρονε μεγάλῃ ἀφέλειαν καὶ ἄγνοίαν πλήρη τοῦ ἀθλίου τοῦτου βιβλίου τὸ ὅποιον ποτὲ χωρὶς πυρετὸν καὶ χωρὶς κίνδυνον δὲν ἀναγιγνώσκεται, καὶ καλεῖται ἀνθρώπινος βίος, καὶ ὅμως ὑπὸ τὴν παρθενικὴν ἐκείνην δειλίαν ἀνεκαλύπτετο ἥθος εὐτολμον καὶ σχεδὸν ῥιψοκίνδυνον· καὶ εἰς τὸ ἐλέμματα ἐκείνο, τὸ φοβούμενον ἀκόμῃ νὰ προσηλωθῇ που, διεκρίνοντο τσαυτὰ σπέρματα πυρὸς καὶ πάθους, ὥστε ἠθροῦντο, ὅτι, ἂν τὸ εὐμορφον αὐτὸ ἀγαλματίον δὲν ἦτον ἀκόμῃ νεᾶνις, δὲν ἦτον ὅμως οὔτε παιδίον πλέον.

Ἄ! ἂν ἤμην ἐλεύθερος, ἂν δὲν εἶχα δεθῇ μὲ μιστητὴν ὑπόσχεσιν· ἂν δ, τι μ' ἔφερεν εἰς τὴν ἄμαξαν ταύτην δὲν ἦτον ὁ μελειώμενος γάμος μου! . . . Ἀλλ' εἶχα ἰσχυρὸν ἐρωτευθῆ πρὸς τὴν νεάν ταύτην; Νομίζω γαί, ὅσον ἂν φανῇ τοῦτο ἀπίθανον. Τοῦλάχιστον ὑπὸ τινὰ τὴν ἔποψιν, διότι πολλὰ καὶ ποικίλα εἶναι τὰ εἶδη τοῦ ἔρωτος. Ὁ ἔρως — ὁ πλήρης καὶ τέλειος ἔρως — σύγκειται ἀπὸ πέτε ἡ ἐξ τοῦλάχιστον ἔρωτος· ἔρωτες εἶναι ἀναμιθῶλως τόσοι, ὅσοι εἶναι καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ ἐρωμένου προσώπου χάριτες καὶ ἐντέλειαι, ὥτως δὲ καὶ ἐλλείψεις.

Τί ἡγάπων εἰς τὴν νεάνιν ταύτην; Τὴν μορφήν τῆς πρώτον, ἔπειτα τὴν εἰλικρινείαν, τὴν ἀθωότητά τῆς, ὅλας τὰς ἀπορακτικὰς τῆς ἀγνοίας τῆς ἀρετᾶς, ὅσας δὲν ἔχει πλέον ἢ ἅπαξ ἐρασθεῖσα γυνή, ὅσας δὲν ἔχουν, φεῦ! πλέον τόσαι καὶ τόσαι ἀπὸ τὰ σχολεῖα ἐξερχόμεναι νεάνιδες. Ἐληγμώνησα καὶ ἄλλο αὐτῆς· θέλγητρον· τὴν συγκυρίαν, τὸ παρᾶξενον τῆς ἀπαντήσεως καὶ τὸ νόστιμον τοῦ ἀπηγορευμένου καρπού· διότι ἤμην ἤδη ἐγγαμος. Ἡ σχεδὸν ἐγγαμος, καὶ μετὰ τὴν ἡμῶν ἐφαίετο ὑπάρχουσα ἄβυσσος.

Βεβαίως καὶ ἀναντιρρήτως, ἰδέα τις χαμερπῆς καὶ ἄμιος δὲν ἐμβαινε εἰς τὸν νοῦν μου. Τί ἤθελα λοιπόν; Οὐδ' ἐγὼ δὲν ἤξευρα. Ἦμην εἰς καθήρορον τόσον ταχύν καὶ ὀλισθηρόν, ὥστε εὐρέθην κάτω χωρὶς νὰ τὸ νοήσω, καὶ χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχω σκοπὸν ν' ἀπομακρυνθῶ τῆς κορυφῆς. Δὲν ἐσυλλογίσθην λοιπὸν ὅτι καλὴ ἦτον ἡ εὐακρία καὶ ἐπρεπε νὰ ὠφεληθῶ, ἀλλ' ἐπραξα ὡς νὰ τὸ ἐσυλλογίσθην. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἱστορία πάσης ἀδυναμίας καὶ παντὸς σφάλματος.

ἰσχυροὶ ὅτι ὁ Ἀδριανὸς εἰς τὸν μέγαν ἐκείνον περιστοιχοῦμενος ἀπὸ τεχνίτας φιλοσόφους καὶ ἑλκεν εἰς αὐτούς. α Κατασκευάσατέ μοι ἐν τῷ Λύκειον, ἐκεῖ δὲ τὴν Στοῶν καὶ ἀπωτέρω τοῦ Κανώπου. Εἰς τὸν αὐλῶνα τοῦτον θέλω ὅτι πεδία· λάβετε χρυσόν, ὅσον θέλετε, ἐν ἑτος περμιᾶν καὶ πενήτηκοντα χιλιάδας ἀνδραπόδων ἰσχυροὶ!

ἂν εἰς ποῖαν καταιστροφὴν ἐφθασεν ἔπειτα αὐτόθι ἡ πόλις!

ἂν αὐτῷ νὰ παραστήτω πῶς διετέθην, κατὰ τὴν θέαν τοῦ τόπου τούτου, ὅτε δηλ. δυστυχῆς τις ἐκ, φύλαξ τοῦ περιβάλου μοι ἤσκειν ἐξ ἡμισείας τὴν ἐυλίην ὕψαν. Ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους ὥρας ἔκρινον περίλυπος καὶ μόνος διὰ μέσου τῶν ῥόττων, ἀνθῶν καὶ τῶν τριβόλων· ἐπάτουν παντοῦ συντά τῶν γλυπτικῶν ἀριστουργημάτων, καὶ ἐρεί- ἀρχιτεκτονικῆς, ἕως οὗ διήλθον ἅπασαν σχεδὸν ἡμέραν.

Καρακάλλας, οἱ Ἴταλοὶ καὶ ὁ Χρόνος οὔτε τοῦ ὅτι, οὔτε τῆς Στοᾶς, οὔτε τῆς Ἀκαδημίας ἐρεί- ἀλλ' ἐξήλειψαν ὡς καὶ τὰ ἀμυδρότατα αὐτῶν.

ἂν προπαθήσα νὰ ἐρευνήσω τὰ ὑπολείπομενα αὐτοῦ ἐγνώριζοντο, εἰπεῖσθαι δὲ εἰς τοῦτο, ὡς ἔκρινον νὰ ἐκλείψωσι τὴν ἐπαύριον, ἡ ὥς ἂν ὁ Κα- ἡμέλλε νὰ ἀναζήσῃ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην.

ἂν γὰρ ἠθροῦντο ὅτε μετὰ τῶν φρυγᾶ ὑπὸ τινὰ κισσόν, ἡ θάμνον διεκρίνον τεμάχιόν αὐτοῦ.

ἂν ἐκρίνον, ἰστάμην, ἔτρεχον ἀλληλοδιαδόχως, ἐκρίνον νὰ παρατηρῶ τὴν ἰσοειδή χροιάν τῶν ἐκρίνων διεσκορπισμένων ὑπὸ κυανῶν κύρα- διηρηθιζόμενον τάπητος.

ἂν ἡμεῖς προσέτι νὰ ἐπισκερθῶ καὶ τοὺς ἑκατὸν ἑκατὸν ἐκρίνοντο (ἐσταθμεύον) οἱ Πραιτω- ῖακες. Συκὴ εἰσεχώρησεν ὑποκάτω τοῦ θόλου ὁματιῶν τούτων ἐκτείνουσα ἓνα τῶν κλάδων δὲ ἄκτινες τοῦ ἡλίου εἰσδύονται διὰ τοῦ τοί- μαζον συντόνως τοὺς καρπούς τῆς, εἰς τὰ ἡκούον βόμβον μελισσῶν.

ἂν ἡμεῖς ἐγίνετο ὅψις· ὁ δὲ ἡλιος μετ' ὀλίγον ἡμεῖς δὲ εἰς τὰ ἄγρια φυτὰ ἀπῆντησα καὶ θη- ἔκρινον πλησίον τοῦ καταπίπτοντος ναοῦ τοῦ Διός. καὶ οὐτοῖσι ἐπὶ πύκνης, ἡκούσα ἀντικρὺ τῆς αὐτῆς ὅπου ἐβρυχάτο ποτε ὁ λέων, ψάλλουσαν τότε τῆς, ἡ δὲ φωνὴ τῆς ἐφάνετο συνοδευομένη καὶ ψιθυρίζον τινὰς βρεῖθρου διαχθεμένου εἰς τὴν

ἂν λοιπὸν ἐναλλάξ τὸ ρεῖθρον, τὴν ἀηδὸν καὶ τὴν ἰσχυρὸν ἡδυνόμην! Ἀλλὰ τέλος εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἡ νύξ καὶ μετ' ἐδίδωξεν.